

Kirkegaard: Jeg sagde i første omgang, at vi var enige om — og det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) har da også talt ud fra den betragtning — at det var landbrugets vanskeligheder, vi skulle prøve på at imødegå. Det mener jeg i og for sig ikke vi kan ved at lette andre medborgeres skatter, og jeg kan i særdeleshed ikke se, at det er rimeligt at lette andre medborgeres skatter i forhold til landbrugets forrentningsprocent. Det ærede medlem skylder en forklaring på, at det skulle være fornuftigt.

Må jeg så gøre en enkelt bemærkning vedrørende en indvending mod regeringsforslaget, en indvending, som ganske vist ikke er kommet stærkt frem her, men som jeg har hørt fremsat andre steder. Det er jo heldigvis sådan her i landet, at det ikke bare er i denne sal, politiske problemer drøftes. Jeg har hørt den indvending fremsat mod regeringsforslaget, at det var ringere end det forslag, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fremsatte tidligere i denne samling. Det mener jeg faktisk ikke er rigtigt. Jeg erkender naturligvis, at det forslag, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fremsatte, sætter reguleringen efter landbrugets forrentningsprocent ind på et nok så tidligt tidspunkt som regeringens forslag, nemlig ved en forrentningsprocent på 5, medens regeringens forslag først bliver effektivt, når landbrugets forrentningsprocent er nede på 4½. Jeg er dog ikke sikker på, at landbruget står sig ved at hævde den opfattelse, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsens forslag er det bedste. Forholdet er jo det, at landbruget her i landet er et selvstændigt og frit erhverv, og ingen kan bestride, at privat initiativ og privat indsats har givet ganske gode resultater på den måde; den stilling vil jeg for mit vedkommende gerne have at landbruget beholder. Men for at det kan lade sig gøre, at landbruget beholder sin stilling som et frit og selvstændigt erhverv, er det nødvendigt, at vi, der driver landbrug, siger til os selv, at når vi vil have mulighed for en gevinst, når der er lejlighed dertil, er det simpelt hen nødvendigt, at vi også selv er villige til at tage den første tøvn, når konjunkturerne går den modsatte vej. Sådan skal vilkårene være for et selvstændigt erhverv. Vi skal

tage det første nedslag selv, og det tror jeg også vi kan. Det skal vi tage, inden vi går til staten og andre skatteborgere om hjælp, og jeg mener også, at det kan gøres.

Jeg gør her opmærksom på — jeg sigter her i ganske særlig grad til de af tingets medlemmer, som ikke er landmænd og derfor måske kender mindre til landbrugsregnskaber, end nogle af os andre gør — at inden forrentningsprocenten beregnes, er det tilladt at føre driftslederløn og beregnet arbejdsfortjeneste ved familiens eget arbejde til udgift på regnskabet, og det er på en almindelig bondegård slet ikke så ringe et beløb. Derfor tror jeg, at det er rigtigt, at regeringens forslag ikke sætter ind før ved de 4½ pct. Derved har vi en mulighed for at bevare vor stilling som et frit erhverv, hvilket er det, jeg mener vi skal stille imod, og derfor mener jeg, at regeringsforslaget også på dette område er bedre end det ærede medlem hr. Thisted Knudsens.

Lynnerup Nielsen: Den højtærede minister mente, at den opfattelse, jeg gav udtryk for, var konservativ. Det skyldes jo sikkert ikke, at jeg har nogen konservativ opfattelse af problemet; men når jeg har den opfattelse, som jeg har givet udtryk for her i dag, skyldes det ikke mindst, at jeg har haft 12 års sognerådsarbejde, og at det har været af en sådan karakter, at jeg har haft lejlighed til at se, hvorledes det forholder sig med mange af de skatter, som hviler på ejendommene. Jeg må sige, at det sårer mig heller ikke, at den højtærede minister siger, at jeg er konservativ på dette område. Selv de konservative synes, at flæsketeg med sprød svær smager godt, og jeg kan godt som kommunist have den samme opfattelse. Noget andet er, at jeg gerne ville have, at den højtærede minister engang ved lejlighed kunne tage med på en rundtur i min kommune. Så ville jeg kunne vise ham snesevis af små huse, hvor der ikke betales ejendomsskat, men hvor der meget vel kan ligge mellem 200 og 300 kr. i skat på en lille have, hvor der kan dyrkes nogle få tulipaner. Det er ofte sådan hos os, at der er tale om små huse, ældre huse, der er opført i tilknytning til cementfabrikker, og når ældre folkepensionister skal betale en skat på